

B. URZĄDZENIA WŁADZ RZĄDOWYCH.

5. *Instrukcyja dla Mierniczych Dóbr i Lasów rządowych (1).*

Dyrekcya
Dochodów Stałych

Działo się w Warszawie
d. 22 mca Kwietnia 1818.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHO- DÓW I SKARBU

Uznawszy potrzebę, ażeby Miernicy w Królestwie Polskiem, do pomiaru dóbr i lasów rządowych używani, dokładnie znali swe obowiązki, i one ziednostaynością wykonywać mogli, na przedstawienie wspólne Dyrekcyi Jeneralnéy Dóbr rządowych, i Dyrekcyi Jeneralnéy Lasów rządowych, po zasiągnięciu zdania Rady ogólnej budownictwa i miernictwa, nim stałe w téj mierze od Rządu wydane zostaną prawidła, następującą mierniczym powyżéy wzmian-

(1) *Przepisy dodatkowe.* Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu. Z Wydziału Dóbr, Sekcyi urzędzenia, Nro $\frac{27881}{1238}$, w Warszawie d. 5 Maia 1825 r.

Gdy po przekonaniu się tak przy rewizyi pomiarów, iako i przy składaniu ogólnych Planów okazało się, że skutkiem niedopełnienia Instrukcyi z daty 22 Kwietnia 1818 Nro 5531 dla

kowanym do zachowania przepisów instrukcyą.

Art. 1. Każdy mierniczy żądający być użytym do służby krajowej, powinien złożyć dowody swej zdolności, iż albo za Rządu zeszłego examinowanym, i za sposobnego był uznany, albo późniéj otrzymał świadectwa chlubne, odbytego w Radzie ogólnéj budownictwa i miernictwa examinu.

Art. 2. Po udowodnieniu zdatności powinien mierniczy złożyć narzędzia miernicze, aby takowe mogły być przed rozpoczęciem wymiaru, przez osobę od Dyrekcyi Jeneralnéj Dóbr albo Lasów rządowych wyznaczoną, obeyrzane, i roztrząsione, a to końcem przekonania się o ich dokładności, i ażeby mierniczy do użycia ich przez Dyrekcyą właściwą został upoważnionym.

Art. 3. Obowiązkiem jest mierniczego, narzędzia swe nawet wśród pracy mier-

Jeometrów wydanéj, powstają błędy, szkodliwy wpływ na dokładność pomiaru mające; gdy niektórzy z Jeometrów nie trzymając się téż Instrukcyi, lub mylnie takową tłómacząc sobie, bez związku prowadzili swą czynność; zapobiegając nakoniec, aby przez zaprowadzenie miar

niczéy podobnemu poddawać sprawdzeniu, ilekroć tego potrzebę uzna, albo Dyrekcyja Jeneralna właściwa, lub w tym celu ustanowić się mający Dyrektor wymiarów.

Art. 4. Wymiary odbywać się będą za pomocą bussoli, i łańcucha długości pięciu prętów miary Reńskiéy.

Art. 5. Przeniesienie wymierzonego miejsca na papier uskutecznióm będzie podług podziałki, na miedzi rznietéy, w którém cal dziesiętny, pięćdziesiąt prętów wystawiać ma.

nowych polskich, wątpliwości żadne w użyciu ich miejsca nie miały, Kommissya Rządowa uznała za potrzebę, wydać dodatkowe do pomienionéy Instrukcyi przepisy, a to iak następuie :

Dodatek do Artykułu 4. i 5.

a) Łańcuch ma bydź używany miary nowéy polskiéy, pięć prętów długości trzymający; każdy pręt dzielić się powinien na 10 pręcików.

b) Łańcuch do wymiaru używać się mający, nim Jeometrowie na grunt wyiada, zgodzić powinni z etatowym, za zasadę wszystkich miar do pomiarów rządowych przyiętym, w sali ogólnego składu mapp złożonym.

c) Stopę dziesiętną mosiężną, czyli pręcik, którego każdy cal dziesiętny powinien bydź na 4ry części podzielony, a jedna z takowych czę-

Art. 6. Co się tycze sposobu przy mierzeniu używać się mającego, wybór onego zostawia się mierniczemu; dozwala mu się używać takiego, iaki sam uzna za naydogodniejszy.

ści na 10 transwersalnemi poprzedzielana, także przed odjazdem w pole Jeometrowie w sali składu ogólnego mapp z normalną stopą skonfrontować obowiązani, iako téż i wszystkich podziałów, skład skali stanowiących.

d) Wczasie czynności na gruncie, obowiązany iest Jeometra ściśle tego pilnować, aby łańcuch zgadzał się ze stopą, na którój iest umieszczona podziałka, to iest: nigdy tego z uwagi spuścić nie może, aby taż sama miara, co na gruncie do wymiaru, na planie do zrysowania użytą została.

Dodatek do Artykułu 6.

a) Przez całą przestrzeń, iaka iest wskazana do mierzenia, wyprowadzone bydz powinny linie główne, opierając ich końce na granicach, w punktach, ieżeli to bydz może, narożnych, albo na kopcach, nie bardzo od narożników odległych, lub nareszcie w punktach przecięcia granicy przez drogi głównejsze, strugi, rowy, rzeki i t. p.

b) Linie główne, ieżeli poprzednio sieć trygonometryczna zrobiona nie będzie, powinny się tak poprowadzić, iżby całą przestrzeń na trójkąty poprzedzelały.

Wszakże teoria i praktyka, wspólnie potwierdzają, iż chcąc mieć do największej dokładności zbliżone mapy, należy przez mierzyć się mającą przestrzeń przeciągnąć

c) Jedna z linii głównych ma być przez największą długość lub szerokość przestrzeni, do pomiaru wskazanej, przeprowadzona. Dogodnięby było, gdyby z południa na północ, lub ze wschodu na zachód wypadła, biorąc za zasadę ię kierunku zboczenie igły magnesowey; oznaczenie bowiem, prawdziwey linii południowey, lub do nię prostopadłey, wymaga dłuższych obserwacyi i przy pomocy doskonalszych instrumentów, niż Jeometra ekonomiczny zwyczajnie posiadać może.

d) Linia główna południowa lub wschodnia uważana być ma za podstawę całego związku między wszystkimi liniami głównymi, i dla tego wybór ię położenia, z namysłem, po dobrem obeznaniu się z miejscowością, powinien być zrobiony. Wymiar linii głównych, a szczególnię téż podstawy, obowiązany jest Jeometra z całą skrupulatnością uskutecznić. Nie można w tym względzie dosyć zalecić pracowitości i wytrwałości; strata czasu pozorna, nagrodzi się przy wymierzaniu szczegółów stokrotnie, kiedy każdego punktu na liniach głównych Jeometra będzie pewny.

e) Linie główne na gruncie, mają być oznaczone w punktach, w których się opierają na

poprzecznie w różnych kierunkach główne linie, od jednego ile możliwości stałego punktu, do drugiego one wytykając. Na tych liniach co 50 lub 100 prętów za-

granicach; w punktach wspólnego przecięcia, w punktach, w których przecinają drogi główne, rzeki, strugi lub granice między realnościami rządowymi, słupami znacznej grubości dębowymi, lub z drzewa sosnowego, ale zdrowego i smolnego, na dwa lub trzy łokcie w ziemię wpuzczonemi. Nad ziemię dosyć jest łokieć wysoko wystawić, aby przez wierzch w kształcie stożka ścięty, całą linią widzieć można było. Prócz poprzedniego oznaczania linii, powinny być nadto co 70 prętów wbijane pale mocne znacznej grubości, na parę łokci w ziemię.

f) Jeżeli przestrzeń jest znaczna, musi być rozłożoną na sekcye liniami prostemi. Sekcye nigdy z południa na północ biorąc, nie mogą być większe nad 1500 prętów, a ze wschodu na zachód nad 2500, to jest: plan nie powinien być szerszy, pod żadnym pozorem, nad stóp dziesiętnych czyli pręcików 3, a dłuższy nad pręcików 5.

g) Linie dzielące całą przestrzeń na sekcye, powinny być albo prostopadłe do podstawy, albo równoodległe od niéy. Do wyprowadzenia w podobnym kierunku linii sekcyjnych, wiele dopomogą dobrze oznaczone punkta na liniach

biać pale, aby tym sposobem mieć oznaczone punkta, i do nich wymierzone figury stósować. Tym sposobem znaczna przestrzeń podzieli się na mniejsze oddziały, i łatwiejszém jest poznanie i sprostowanie uchybień. Powinnością nadto będzie Geo-

głównych, i bez przyczyn dowodami popartych, zmieniać tego kierunku w liniach sekcyjnych. Geometrze nie wolno. Mieć wzgląd winien Geometra, aby linie sekcyjne, iednéy realności na dwie mapy nierozdzielały. Jeżeli zaś mała iaka przestrzeń linią sekcyjną odciętą zostanie, wypadnie ją na téżże mappie, na którój jest realność, za linią sekcyjną umieścić, a na stycznój mappie miejsce to biało zostawić. Niema się tu rozumieć o łąkach oddzielnych, pastwiskach, kątach czyli dodatkach, łąkach, niwach w lasach, bo te naturalnie na sekcyi właściwój mogą tylko bydź umieszczone i powinny. Samo z siebie zdaie się bydź iasném, że linie sekcyjne na obydwóch mappach stycznych muszą bydź zamieszczone, bo te im tylko prawdziwą jeometryczną styczność nadaia.

b) Linie sekcyjne z podobną dokładnością, iak główne, wymierzone, i podobnie iak tamte na gruncie oznaczone bydź powinny. Wolno Geometrze tak dzieło pomiarowe urządzić, aby linie główne razem za sekcyjne służyły. Nie jest iednak to tak rzeczą łatwą, bez poprzedniego

metry, oprócz wytykania linii głównych w całej przestrzeni gruntów, w różnych kierunkach przeciągających się, takowe w swych podziałach z przypisaniem miary na mapę przenieść, i wyrysować.

Art. 7. Przy wymierzaniu granic wezwani bydź powinni za każdą razą ościenni

wniesienia choć na małą skalę linii głównych w związku, przestrzeń porządnie na sekcji rozłożyć, i prawie niepodobną, bez kilku punktów na różnych liniach głównych z iednego tylko punktu na podstawie, używając bussoli lub stolika, prostopadłą a tém bardziéy równoodległą do niéy poprowadzić.

(*Pozycye f. g. h. zmienione zostały rozporządzeniem z dnia 12 Sierpnia r. 1829 Nro 54,965 poniżej umieszczonym*).

i) Linie główne i sekcyjne, tuszem czarnym pełno na brullionach powinny bydź wyciągnięte. Słupy i pale na nich, kołkami czarnemi bez zalania środka, w którym punkt po cyrkle lub igle znayduie się, znaczone bydź mają, wypisując przy nich liczbami małemi, ale wyraźnemi, tuszem czarnym, odległość w prętach od początku, od którego wymiar linii był rozpoczętym.

Dodatek do Artykułu 7.

a) Jeometra obowiązany mierzyć tylko stan possessyi. Jeżeli zaś Rząd ma do iakiéy prze-

właściciele, celem stwierdzenia w granicznym wywodzie, że linia graniczna jest pewną i niesporną, albo téż oznaczenia sporu podług twierdzeń obustronnych.

Art. 8. Wszystkie, tak na saméj linii granicznéj, iako téż w bliskości iéy znajdujące się stałe punkta, iako to: wielkie kamienie, drzewa i t. p. dokładnie wzięte i na mappie oznaczone bydź powinny.

Art. 9. Przy wymierzaniu granic, Mierniczy powinien nadto na pobliskie wynio-

strzeni pretensją, a właściciel graniczny nie dozwala iéy pomierzyć, oznaczyć tylko należy punkta zaczynania się i kończenia kontrowersu na granicy possessyą stanowiącéj. Pod żadnym pozorem nie wolno oznaczać pretensyi ze strony prywatnéj do gruntów w posiadaniu rządowém zostających.

b) Wzywać właścicieli dóbr granicznych w takim składzie czynności, żadnéj Jeometra niema potrzeby; gdyby zaś zdarzył się przypadek, iż właściciel dóbr granicznych prywatnych, nawet stanu possessyi zdiąć nie dozwala, winien Jeometra o tém zrobić rapport Władzy nad sobą przełożonéj, i iak ta rozporządzi, postępować.

Dodatek do Artykułu 8 i 9.

a) Jeżeli granica idzie rzeką, strugami, rowami, drogami, te w obydwóch konturach zdięte bydź powinny, gdyż połowa ich przestrzeni do Rządu należy. W rzekach znaczny szerokości

sie przedmioty, iako to: wieże, wiatrakí, i t. p. na ościennych polach leżące, z trzech punktów prowadzi linią, kładąc obok stopień bussoli, i przez przecięcie linii rzeczonych, położenie tych przedmiotów oznaczać; co do łatwiejszego oryentowania się, przy używaniu mapp służyć będzie. Dla udoskonalenia téy czynności, należy przy wymierzaniu granic, wszelkie znaki graniczne, i stałe punkta nietylko wyrysować, ale owszem takowe ieszcze ponumerować, a nawet opisy tychże w regestrach

dostateczném będzie, zdiąć drugi brzeg przez przecięcia, toż samo i przy ieziorach, błotach granicznych, zachowując, zadosyc się uczyni względem ekonomicznym w zarachowaniu intraty z podobnych przestrzeni. Przy ieziorach znaczney obszerności, należy wybadać, iakie tonie Rząd użytkuie, iaka każdéy toni przestrzeń, i powierzchnią całą podług zeznań w regestrach pomiarowych zarachować. Smugi nie bardzo szerokie i błota graniczne, ieżeli strona granicząca nie wzbrania, w obydwóch kontrach wymierzyć wypada; w przypadku zaś oporu, odmierzyć tak, iak włóścianie okazują, i liniami kropkowanemi wyciągnąć należy na brullionie. Toż samo się ma rozumieć o granicach przez piaski idących i innych, w których miedza wyraźną graniczną używalność stron obudwóch nie iest rozróźniona.

lub w wywodach słownych umieszczać, stopnie zaś instrumentu, kierunek linii granicznych wykazujące, zapisać, i na mappie oznaczyć. Oprócz wskazanego prowadzenia linii oryentujących od wyniesionych przedmiotów na ościennych polach stojących, winny być przemierzone w całej przestrzeni przytykające sporne grunta, lasy, łąki, lub pola, które przez ludzi z obu stron okazać należy, aby takowe, podług oznaczenia obustronnego, na planie wyrysowane były.

b) Kopce na planach oznaczone być mają kółkiem czarnym, okreskowanym także czarnym tuszem, środek onego karminem zalewając, pale graniczne także kółkiem czarnym, w środku żółto zalanym, kamień kwadracikiem czarnym, a drzewa graniczne podług wzorów zrysować należy. Przy każdym znaku granicznym, na każdéj ścianie od 1 zaczynając mają być pokładzione liczby arabskie karminem.

c) Jeometrom zaleca się, aby w niczym przy oznaczaniu i opisywaniu granic od postanowienia seymowego, o rozgraniczeniu normalnym z dnia 14 (26) Kwietnia roku 1818 w Tomie 4 Dziennika praw zamieszczonego, nie odstępowali: starać się owszem iak nayusilniéy będą, aby każdy artykuł zacytowanego prawa dobrze przez nich zrozumianym i zastosowanym w właściwych zdarzeniach został.

Art. 10. W oznaczeniu posad wiejskich, nie należy one kryślić sposobem rysu poziomego, zważając na to, aby budowle folwarczne czyli dworskie karminem, gmachy kościelne lub plebańskie brunatno-żółtym, włościańskie mieszkania żółtym, budowy właścicieli kolorem czarnym, a wszelkie ogrody zielonym, oznaczone były.

Dodatek do Artykułu 10.

a) Przy oznaczeniu posad wsi znacznych wielkości, przynajmniej punkt zaczynający i kończący, oznaczone być powinny kółeczkami niezalanymi w środku na planie; na gruncie zaś palami albo słupami. Punkta podobne mają być połączone liniami, pełno tuszem wyciągniętymi, z liniami głównymi, i na nich należy wypisać miarę odległości od linii głównych. Dokładniejszy byłoby, gdyby podobne punkta na samychże liniach głównych się znajdowały.

b) Posada wsi, to jest: place i ogrody przy zabudowaniach, powinny być szczególnie każdego posiadacza zdjęte i podobnie na brulionie oznaczone, kładąc na nich numer dymu. Ogrody w polu, a nawet i przy wsiach, przez niektórych tylko włościan na użytek przypadkowy wyгородzone, za grunt orny uważane być mają.

c) Rysowanie i kolorowanie wszystkich szczegółów posady wsi, ma być według wzorów zrobione.

Art. 11. W rzekach i strumieniach bieg wody, strzałką oznaczony bydź powinien, co i przy rowach, kanałach, zaniedbywać nie należy. Podobnież oznaczać budowy wodne, znajdujące się na brzegu rzek, do wymierzającego się gruntu należące.

Art. 12. Wszelkie drogi, szczególnięy zaś gościńce bite, i gościńce wielkie i średnie, powinny bydź według właściwéy swéy długości i szerokości wymierzone, i na papier przeniesione.

Art. 13. Farbowanie (illuminowanie) mapp następującym uskutecznić się będzie sposobem. Wody naprowadzone będą kolorem błękitnym, łąki żółtawo-zielonym, pastwiska iasno-zielonym, pola ozieme bladym tuszowym, jare żółtawym, a ugory brunatnym.

Dodatek do Artykułu 11. 12 i 13.

a) W rysowaniu i kolorowaniu szczegółów, których temi artykułami wymiar Instrukcyja zaleca, stósować się winien Jeometra we wszystkich częściach do wzorów przez Kommissyą Rządową przepisanych.

b) Jeżeli sekcyje styczne przez różnych Jeometrów będą mierzone, znosić się winni Jeometrowie z sobą, aby w konturach wspólnych, najmniejszych nawet różnic nie było; wiele na

Wszystkie kolory powinny być lekko naprowadzane, nadpisy zaś nie atramentem lecz dobrym czarnym tuszem, któryby się nie zaléwał i nieprzebijał; kolory zaś do mapp leśnych osobném oznaczone są urządzeniem.

Art. 14. Przy rysowaniu mappy, należy na niéy linie północne o 50 prętów od siebie odległe, karminem oznaczać, na iednéy z nich wskazując ustęp igły magnesowéy, od linii południowéy prawdziwéy. Zachować trzeba przy téy robocie dokładność, aby nietylko skazówka północy w swoim kierunku ku wierzchołkowi mappy znajdowała się, lecz także w celu zweryfikowania bussoli, żeby prawdziwa linia południowa z cienia słonecznego wynaleziona, wychodząc z stałego na mappie położonego punktu, narysowaną była.

tém zyskuie rysunkowa dokładność planów; a dokładnego wyrachowania powierzchni zupełna zgodność konturów jest iedyną podstawą.

c) Wymiar szczegółowy gór zaniędywanym pod żadnym względem być nie może, a rysowane być powinny podług wzorów przepisanych.

Dodatek do Artykułu 14.

a) Jedna tylko linia północna ma być oznaczona w sposób wzorami przepisany.

Art. 15. Wyrachowanie powierzchni, równie jak cała praca miernicza z największą i najsćislejszą dokładnością

Dodatek do Artykułu 15.

a) Na linii głównej za podstawę do związku całego, między wszystkimi liniami głównymi przyjętą, wystawione być mają kwadraty, po 150 prętów w bokach trzymające, które liniami karminowanymi pełnymi na brulionach wyciągnięte być powinny.

b) Punkt zaczynający kwadraty, jest punkt, od którego wymiar podstawy się zaczął; w drugich zaś wymiarach zaczynać się powinny na samyżem podstawie.

c) Dogodną rzeczą będzie, jeżeli miejscowość pozwoli, aby linie sekcyjne na linie kwadratów przypadły. Dla téj dogodności, lepiéy Jeometra zrobi, jeżeli na mappie z konturami jakiej realności o parę kwadratów nawet wyidzie za linię sekcyjną. Rozumie się zawsze samo z siebie, że w niemożności zachowania tego przepisu, punkt zaczęcia kwadratów na sekcyi następnej, ten sam być musi na podstawie lub na prostopadłej do niéj, co punkt skończenia onych na sekcyi poprzedzającej.

d) Każdy Jeometra wiedzieć o tém musi, że unikając błędów z graficzności wyniknąć mogących, zawsze wypada z całości do części przy-

dopełnioną być powinna; figury zaś geometryczne, które przy pracy za podstawę do wyrachowania służyły, na

chodzić, i z tego względu obowiązany jest sztan-giencyrklem kwadrat całą mapę zajmujący, wprzód narysować, a z tego dopiero do cząstkowych przejść kwadratów. Różnice nawet w wyciągnięciu cząstkowych kwadratów popętnione, nie będą miały tak szkodliwego wpływu na ustanowienie ogólny powierzchni planu. Żąda się po Jeometrach, aby z iak największą akuratnością w skreśleniu przepisanych kwadratów postępowali; one bowiem służyć będą za zasadę do ustanowienia powierzchni ogólny dóbr, przy separacyi ogólny, przy przenoszeniu z iednego planu na drugi różnych części gruntów, przy składaniu planów na różne podziałki, a nawet w przypadku uszkodzenia planu, te to kwadraty dopomóż mają do iego uzupełnienia w częściach brakujących.

e) Kwadraty służyć za figury pomocne do ustanowienia ogólny powierzchni, każdy z nich zamyka po morgów 75. Tam zaś, gdzie kwadrat nie jest wypełniony, na bokach iego wypada kontury krzywe na prostą linią zamienić, i wyciągnąć ją linią kropkowaną karminem, a nadto wypisać wyraźnie części kwadratu przestrzeń w morgach i prętach. Na planie sekcyi

mappie brullionowéy nie ołówkiem, ale raczéy liniami kropkowanemi oznaczone,

stycznéy, czy to przez tegoż Jeometrę mierzonéy, czy przez innego, taż sama linia prosta, z zamiany krzywych konturów wynikła, przyiętą bydź musi, a przestrzeń iako uzupełniająca kwadrat, powinna resztę powierzchni do 75 morgów stanowić.

f) Nim do wyrachowania szczegółów Jeometra przystąpi, powinien poprzednio oznaczyć figury, na które się one rozkładają znakami odsyłaczami, czarnym tuszem poprawnie i wyraźnie wypisanemi, podług wzorów do rysowania mapp przepisanych. Znaki odsyłacza mają bydź w ten sposób urządzone, aby realność oddzielna, za iaką uważane bydź mają folwark, wieś, probostwo, osada leśna, młyn, wieczysta dzierżawa, osada wszelkiego rodzaju uprzywileiowana, lasy, miała na znak odsyłacz, literę z wielkiego drukowanego abecadła wziętą. Figury różnych części gruntów, do téyże realności należących, różnić się będą liczbą arabską, czarnym tuszem poprawnie i wyraźnie przy literze położoną. Nie wolno pod żadnym pozorem saméy tylko liczby kłaśdź. Znak odsyłacz powinien bydź na środku figury pisany, a pod nim drobnemi liczbami ale wyraźnemi czarnym tuszem powierzchnia figury w morgach i prętach.

i miary onych przypisywane być powinny.

g) Pastwiska wspólne mają być oznaczone literami realności, przez które są używane; różne ich części rozróżnią się dodaną liczbą arabską.

h) W miejscach na posady małe rozdrobnionych, może zabraknąć liter abecadła do oznaczenia realności; w takim razie wypadnie znów je brać z początku abecadła AA. BB. Ten zaś znany przepis musi być zawsze zachowany, aby na planie tenże sam znak dwa razy się nigdy nieznajdował.

i) Na brullionach należy ogólne przestrzenie realności przez wszystkie rodzaje gruntów, tabellarycznie wykazać.

k) Drogi, strugi, rowy, i t. p. oddzielnych znaków odsyłaczów mieć nie powinny; ich przestrzeń należy do figur, przy których ze strony cieńszey kréski leżą. Rzeki spławne lub znaczney szerokości, niemniéy stawy, jeziora, uważają się w obrachunku za oddzielną figurę i powinny mieć znak odsyłacz téy realności, przez którą są używane. Rzeki, stawy, jeziora, błota, graniczne od dóbr prywatnych, mają także oddzielny znak odsyłacz realności, do którój należą, ale przestrzeń ich w rejestrach zamieszcza się, stósownie do praw używalności, które starannie wybadać należy.

Art. 16. Pomiar czynić się będzie na morgi i włoki magdeburskiéy miary; morg magdeburski zawiera w sobie 180 kwadratowych prętów reńskich, a włoka 30 morgów magdeburskich. Miara ta używaną będzie, dopóki inna przez Rząd postanowioną nie zostanie.

Art. 17. Do Miernicznych należy także oznaczenie dobroci gruntu i łąk, za pomocą biegłych w rolnictwie gospodarzy, i uło-

Dodatek do Artykułu 16.

a) Pomiar odbywać się będzie na włoki, morgi i pręty nowéy miary polskiéy. Włoka polska ma 30 morgów, morg zaś 300 prętów kwadratowych.

b) Jeometrowie obowiązani są co się tyczy nowych miar polskich, trzymać się we wszystkich iéy podziałach i stosunkach do miar innych, dotąd przy pomiarach używanych, postanowienia JO. Xięcia Namiestnika z dnia 13go Czerwca 1818 roku, w Tomie 6 Dziennika praw, karta 50 znajdującego się.

Artykuł dodatkowy pierwszy.

a) Wszystko, co tylko do dokładnego zryśowania brullionu należy, na gruncie wybadaném bydź powinno. Nomenklatury różnyh części gruntów, czyli uroczyśka, a szczególniéy nad granicami prywatnemi, nie mogą uysć uwagi

żenie według tego rejestrów wymiarowych, podług wzoru tu załączającego się; co uskutecznić będą podług osobnych przepisów.

Art. 18. Nagroda dla Mierniczych następującym ustanawia się sposobem:

a) Za wymiar szczegółowy, gdzie wszystkie najmniéjsze nawet cząstki na nowo mają być mierzone, mapy zaś na dobrym mocnym królewskim papierze, płó-

Jeometry; obowiązany iak najstaranniey ie wysledzić i literami drukowanemi wyraźnemi, nie większemi nad dwa pręty, czarnym tuszem w właściwych figurach na brullionie wypisać.

b) Jeometra winien się starać o dobór papieru na brulliony; papier wielki królewski welinowy nad inne się zaleca. Przygotowanie papieru wczesne, aby się nie krzywił, nie kurczył, iest także ważnym przedmiotem. Zrysowanie brullionu powinno być iak najstaranniey dopełnione; czystość i wyraźność wszystkich części rysunku podług wzorów, dosyć się zalecać nie może, i Jeometrowie zapewnie wszystkiego dopilnują, pamiętając, że to iest oryginał, z którego wszystko, co tylko we względzie jeometrycznym i ekonomicznym potrzebném być może, czerpaném być musi.

c) Jeometrowie stolika do pomiaru używający, składać mają brulliony w arkuszach, iak

tnem cienkim podkleionym rysowane, rejestrem wymiarowym opatrzone być mają, do których Mierniczy dodać ma brullion i rejestr pomiarowy w dwóch exemplarzach spisany, od włoki 30 morgów magdeburskich trzymający, zajmujący w sobie role, łąki, pastwiska, jeziora, bagna i zarośle (wyjąwszy osobno urządzone Leśnictwa rządowe) płacić się będzie po zł. pol. sześć. Mierniczy odbierający to

z planszety schodzą. Każdy taki arkusz powinien być dokładnym kwadratem, 600 prętów w boku trzymającym, to jest, ma zajmować 16 kwadratów poszczególnych. Brzegi nad kwadrat u takiego arkusza, najmniej 5 prętów szerokości mieć powinny, aby rysunek uszkodzeniu nie podpadł. Jeometrów bussolą mierzących, brullion ma zajmować całą sekcją. Nie może się dosyć zalecać, iak nayostróżniejszy z brullionami obchodzenie, które nie będąc płótnem podkleiane, łatwo uszkodzeniu podpaść mogą. Brulliony stolikowe, bez zwiania przesyłane być powinny w pace kwadratowey; bussolowe zaś muszą się wprawdzie zwiać, ale to się powinno robić na wałku znaczney grubości, i z tym w pace przesyłać.

d) Jeometra w czasie lata powinien się tém tylko zajmować, co koniecznie zrobioném być musi na gruncie, a za taką czynność uważa się

wynagrodzenie nie będzie mieć wyznaczonych żadnych dla siebie dyet.

b) Jeżeli tym sposobem szczegółowo wymierzone pole, ma być nadto szczegółowo podzielone, za każdą włokę zapłaci się nad cenę powyższą po złotych dwa.

c) Jeżeli zaś podział uskuteczni się według dawnéj mapy, która wprzód przez linie rewizyjne sprawdzoną na gruncie

skreślenie brullionu, nałożenie rozmaitych gatunków gruntu właściwemi kolorami, oznaczenie wszystkich figur znakami odsyłaczami, wypisanie nomenklatur, opisanie granic, dróg, z kąd, dokąd idą, i t. p.; wykończenie zaś obrachunku i układ rejestrów pomiarowych na czas zimowy zostawując, chyba że szczegółowém rozporządzeniem zaleconém mu zostanie wykończenie zupełne iakiéy części pomiaru.

Artykuł dodatkowy drugi.

O postępowaniu przy separacyi realności i podziale szczegółowym gruntów, podług pomiaru na miarę reńską sporządzonego.

a) Jeometrowie przy separacyi i podziale, równie iako przy pomiarach przepisaniem zostało, trzymać się ściśle będą postanowienia Xięcia

bydź ma, wtedy za każdą włókę podzielonego tym sposobem gruntu płacić się będzie po zł. pol. cztery, za co Mierniczy obowiązany będzie nietylko podział do brullionu przenieść, na polu go wytknąć, i rejestr wymiarowy na dwie ręce spisany złożyć, lecz nadto, zmiany zasze między pierwszym, a drugim wymiarem, mianowicie: przekopane rowy, założone drogi, wystawione domy, zmienione posady bu-

Namiestnika, zaprowadzającego nowe miary polskie i stanowiącego ich podziały i stosunki.

b) Przez całą przestrzeń, separacyi uledz mającą, obowiązany iest Jeometra wprzód nim do separacyi przystąpi, wyprowadzić linią, jeżeli miejscowość pozwoli z północy na południe lub ze wschodu na zachód. Linia żądana w zaczęciu i skończeniu, opierać się powinna na granicach, obwód całej powierzchni stanowiących, w punktach narożnych szczególnych; zawsze iednak w takich punktach, w których granica znakami widocznymi lub stałymi konturami iest przeciętą. Podobną linię Jeometrowie co do położenia z naywiększą rozważą oznaczyć powinni, to iest: starać się usilnie o to trzeba, aby iezeli nie wszystkim, to przynaymniéy iak może bydź naywięcém, była wspólną.

c) Tak wytknięta co do położenia linia, łańcuchem nowém miary polskiém z naywiększą aku-

dowli dworskich, i t. p. oznaczyć i na mapę przenieść.

d) Jeżeli pole iakie ogólnie tylko ma być wymierzonym, to jest w celu dościa w ogóle iego powierzchni, bez oznaczenia wsi, rzek i dróg, zapłaci się łącząc w to kartę brullionową i rejestr Mierniczy, na dwie ręce spisany, za każdą włókę po cztery złote; taka sama zapłata mieysce mieć będzie, gdy mierzyć się będą obszerne pa-

ratnością wymierzona być musi, iako mająca być podstawą całej separacyi dóbr stycznych, a nadto iako służąca za zasadę do porównania miar przy pomiarze, z miarami przy separacyi użytymi, a tém samém do ustanowienia podziałek na miarę nową polską dla każdego poszczególne planu na miarę reńską zrysowanego.

d) W mieyscu linii rozdzielających całą przestrzeń na plany, czyli sekcyę, ile to się da, używać Jeometra powinien zaprojektowanych przez Kommissarza linii separacyjnych. Zostawia mu się wprawdzie wybór sposobów, zastrzegając jednak zawsze, aby każdemu planowi iak może być nayspewniejszy nadał związek z podstawą, i to liniami, które w nowym stanie rzeczy za drogi lub granice służyć będą.

e) Podług miar na gruncie znalezionych, podstawy długość, lub innéj linii z nią w związku, stanowiących, zrysowane być mają podziałki

stwiska, bagna, zasy piaskowe i jeziora. Za wymiar zaś lasów i przedmiotów w lesie leżących, iako to: dróg, bagnisk, rzek, jezior, pol leśnych, domów słuźbowych, i t. p. dodając wyszczególnienie rodzajów drzew, i innych przedmiotów, w osobnéj instrukcyi wyszczególnionych, wraz z mapą brullionową, rejestrami i tabellami potrzebnymi, od włoki po złotych polskich pięć.

na nową miarę polską poszczególnie dla każdego planu, oznaczając iéy stósunek do podziałki normalnéj. Podobna podziałka naymniéy pół stopy decymalnég, czyli dwieście pięćdziesiąt prętów długości, mieć ma.

f) Na podstawie wystawione bydź mają kwadraty i ustanowiona powierzchnia każdego planu na miarę nową polską, sposobami w dodatku do Artykułu 15, i innych wskazanemi.

g) Powierzchnią ogólną na miarę reńską rejestrami pomiarowemi wykazaną, podług tablic Colberga na nową miarę polską zamieniwszy, obowiązany iest Jeometra z powierzchnią przez siebie ustanowioną, porównać. W przypadku zaś niezgodności dwóch powierzchni, obrachunek przy separacyi za pewniéjszy uważać należy; obowiązkiem tylko iest Jeometry wykryć, w iakich figurach ta różnica znayduie się, co

e) Gdyby prócz brullionu, żądano iednéy lub kilku kart na czysto wyrobionych, za każdą dziesiętną stopę, zrysowanę na mapie przestrzeni, czyli za 1388 morgów magdeburgskich podług podziału 50 prętów na ieden cal dziesiętny, zapłaci się zł. pol. czternaście, lecz tylko w tym razie, jeżeli mappa będzie kopią karty szczegółowéy, karta bowiem sposobem pod lit. d. wskazanym sporządzona, połową téy zapłaty nagrodzona bydź ma.

się łatwo da uskutecznić przy podziale szczegółowym.

h) Rejestra pomiarowe na miarę reńską zostaią *in statu quo*, powierzchnią w nich na miarę polską wypisuiąc pod powierzchnią na miarę reńską figur odpowiadaiących, atramentem czerwonym. Takimże atramentem ogóły na miarę polską porobić należy, ściśle tego przestrzegaiąc, aby liczby obudwóch iak naywyraźniejsze były.

i) Jeżeli kilku Jeometrów w dobrach stycznych do separacyi i podziału użytych będzie, znosić się z sobą winni, aby wypracowanie części, w związku skrupulatnym z ogółem nastąpiło, trzymaiąc się ściśle we wszystkich częściach pracy, przepisów do pomiarów w związku, danych.

k) Jeometrowie, co się tyczy okopcowania nowych granic i wszelkiego ich oznaczania na

f) Jeżeli mapy zmniejszone (reduko-
wane) bydź mają, liczyć się podobnie
będzie 1388 morgów na gruncie za jedną
stopę kwadratową na mappie, i płacić się
będzie za każdą stopę kwadratową specy-
alnie wymierzonego pola zł. ośmnaście, za
mappę ogólnie wymierzonego pola połowę,
to jest: złotych dziewięć; podobnie płacić
się będzie za każdą stopę kwadratową
mappy leśney złotych dziesięć.

gruncie, trzymać się we wszystkich szczegó-
łach mają ustawy seymowey o normalném roz-
graniczeniu.

1) Przepisy do rysowania, kolorowania, kła-
dzenia znaków odsyłaczów, opisywania, i t. p.
w niczém się nie różnią od przepisow, mówiąc
o pomiarach danych.

m) Nakoniec obowiązkiem jest Jeometry, w cza-
sie letniéy pracy wszystko to zrobić na gruncie,
co do kompletnego wystawienia planu brulliono-
wego podziałowego należy. Małe uchybienia
nawet, iakieby się przy pomiarze wcisnąć mo-
gły, przy podziale szczegółowym sprostowanemi
bydź muszą. Uzupełnienie nadewszystko pla-
nów w nomenklaturach, a szczególniéy nad gra-
nicami, baczności Jeometry uyść nie może i
nie powinno. W takim porządku czynności,
wolno tylko Jeometrze na czas zimowy wykoń-
czenie obrachunku szczegółowego i układ reje-

g) Za płótno, papier i podkleianie, opłacać się będzie osobno, iednakże nie więcéy, iak dwa złote za stopę kwadratową mappy.

h) Tak na podróż, iako téż małe wymiary tego rodzaju, które nie mogą być na włoki rachowane, gdzie zatem praca osobno wynadgrodzoną być powinna,

strów podziałowych zostawić, chyba, że Kommissarz ekonomiczny inaczéy zarządzi.

Zaleca więc Jeometrze, aby do pomienionych przepisów, iak nayskrupulatniéy we wszystkiém stósować się nieomieszkał.

Z polecenia Ministra Prezydującego,
Radca Stanu Dyrektor Jeneralny,
w Zastępstwie, Referendarz Stanu:
(podpisano) *Powalski.*

Naczelnik Sekcyi
(podpisano) *Gumiński.*

Do Nru $\frac{54965}{10727}$.

Wydział Dóbr.

Sekcyja pomiarów.

**KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW
I SKARBU.**

Ukompletowanie pomiaru Ekonomii N. w Woiewództwie N. Obwodzie N. leżący, a mianowicie pomiar realności tych, których brakuje

Mierniczy otrzyma dwanaście złotych codziennie, oprócz furmanki i nagrody dla noszących łańcuch.

Art. 19. Należytość przypadająca za pojedyncze prace, nie wprzód Mierniczemu wypłaconą będzie, aż po odbytę rewizyi i uznaniu, że robota jest dokładną; wszelako Mierniczy pobierać będzie miesięcznie 120 złotych sposobem awansu, które na końcu od zarobionéy należytości potrącone będą.

mapp, lub że takowe chociaż exystują, po przekonaniu się jednak, okażą się być niezdatnymi do użycia, iak to niżej wyszczególniono zostanie, Kommissya Rządowa zamierzyła powierzyć P. N. w mniemaniu, iż z gorliwością tém się zajmie, i że do przepisów wszelkich, iakie mu udzielone będą, ściśle stósować się nie omieszka.

Pomiar odbywać się będzie na miarę nowopolską, podług zasad przy Reskrypcie z dnia 6 Lutego r. z. Nro 8836/1665 Kommissyi Woiewództwa N. zakommunikowanych, od której takowe w kopii przy doręczeniu tego Kommissoryum udzielone Jeometramieć będzie: zasady bowiem te, wspierające się na Instrukcyi dodatkowéy z dnia 5 Maja 1825 r. Nro 27,831/1238 są obowiązujące, gdyż na nich gruntuje się dokładność i iednostayność roboty; co do podzia-

Art. 20. Ludzie z ekonomiców do ciągnięcia łańcucha dostawiać się kolejno mający, przy wymierzaniu pól dworskich i włościańskich, odbywać będą tę powinność bezpłatnie. Przy pomiarze zaś lasów, każdy pomocnik pobierać będzie najmniéj po piętnaście groszy na dzień; liczbę pomocników Dyrekcyja właściwa postanowi.

Art. 21. Gdy opłaty wyżéy oznaczone są dostatecznymi, Mierniczowie starać się po-

łu zaś na sekcye pomiarowe, które pod względem pomiarów w dzisieyszym położeniu rzeczy nie byłyby dogodne, ulegają zmianie i tę w poniższych znajdzie Jeometra przepisach.

Granice realności, za które uważają się folwarki z wsiami wiedzonym terytoryum leżącemi, wsie same w sobie lub kilka razem, z powodu łączności gruntów, obręby i okręgi leśne, stanowią podział pomiaru na części; tu dodać można, że wsie przestępujące do folwarku i z nim graniczące, razem na jednym planie umieszczane być mogą, byleby wielkość planu nie przechodziła przepisanej instrukcją formy; w każdym jednak razie, wieś sama w sobie, lub każda z pomienionych wyżéy realności, stanowić może oddział pomiarowy.

Uskutecznienie więc pomiaru, odbywać się będzie realnościami, czyli folwarkami z wsiami, probostwami i t. d. w wiedzonym terytoryum le-

winni tak dzieło sobie poruczone dopełnić, ażeby najsćislejsza rewizya, żadnego uchybienia znaleźć w niém nie zdołała.

Tém troskliwiéy starać się będą o najwyższą dokładność w swych robotach, a mianowicie: w mappach, gdy się zastano-

żącemi, a pomiar lasów obrębami, wszystkie okręgi gospodarcze w iedném terytoryum mieszczącemi; excypuią się z pod tego przepisu, okręgi rozrzucone, które, iak równieź i separaty cały obręb, wraz z realnością, wsią lub folwarkiem, dadzą się pomierzyć i pomieścić na iednym planie; a co do lasów ciągłych, te strażą całą mogą bydź umieszczone na planie, byleby granice obrębów i okręgów dokładnie pomierzone były, i gdy wielkość planu, stósując się do przepisanej formy, dozwoli tego.

Granice między realnościami, iako to: między, drogi, rowy, strugi, i t. p. linie obrębowe i okręgowe leśne, ponieważ stanowią podział i zastępują linie sekcyjne, bez czego pomiaru związkowego uskutecznić niepodobna, takowe zatém w miejscach, gdzie tego potrzeba wymagać będzie, znakami pewnemi ustalone bydź winny, bez zmiany stanu posiadłości graniczących; tam zaś, gdzie takowych nie będzie, iako to: między pastwiskami, zaroślami wspólnymi, piaskami i t. p. powinnością będzie Jeometry, przez wyprowadzenie linii i utwierdzenie

wią, iż mapy te służą za zasadę do anszlagowania, że przez uchybienia, iakie w nich popełnią, narażone będą na szkodę kassy rządowe, dzierżawcy i włościanie.

Art. 22. Im ważniéysze skutki uchybienia takowe za sobą pociągają, tém baczniéy-

takowych wyraźnemi i trwałemi znakami, ślad granicy, po którą pomiar na gruncie uskutecznił, naznaczyć. Od lasów odnowienie linii arondacyinych leśnych, urządzeniem lasów za granicę wskazanych, gdzie nie będą wyraźne, przy pomiarze dopełnić się także winno.

Excypuią się tu jednak granice od dóbr prywatnych, które podług linii używalnéj mierzone byđź winny, i na téy linii, po którą pomiar się uskuteczni, aby żadne znaki pod odpowiedzialnością osobistą kładzione nie były, nawet znaki z dotknięcia linii granicznéj między realnościami, na granicy prywatnéj kładzione również byđź nie mogą i nie powinny, gdyż linia używalności naruszona byđź nie może. Nieprzeszkadza to jednak do objaśnienia, które przy każdéj niepewnéj granicy na mappie kłaść się winno, a mianowicie, czy linia używalna iest prawdziwą granicą, czy nie zachodzi spór graniczny, od wielu lat, i iak wielki przez przybliżenie, jeżeli miéyscowość nie dozwoli dokładnie go pomierzyć. Objaśnienie to przy granicy na planie umieszczone byđź winno.

sze na nie zwracać oko, tém mocniéy czuwać nad ich dokładnością należy. Gdy przy rewizyi znajdą się uchybienia w rachubie, odtrącona będzie Mierniczemu stósowna część iego należytości przez właściwą Dyrekcyą; jeżeli zaś cały wymiar za

Przestrzenie ciągłe, iakimi są łąki obszerne, bagna, lub inne używalności, nie mające w środku stałych znaków podziałowych, lubo częstokroć wielu mieszczące w sobie posiadaczy, podlegają podziałowi na sekcye liniami prostemi, i w takim razie do zasad na początku zacytowanych, a przez Kommissyą Woiewódzką udzielić się mu mających, Jeometra stósować się winien będzie. Przy pomiarze podobnych przestrzeni, iak najmocniéy starać się trzeba, wyśledzić posiadaczy cząstkowych, ich używalności oznaczać z wypisaniem nazwiska posiadacza.

Lasy mierzyć się będą ogółowo, z oznaczeniem w nich iednakże wszelkich używalności, gruntów, łąk i do kogo takowe należeć będą, z oznaczeniem bagien większych, dróg większych, i traktów publicznych. Prócz zaś, że przy pomiarze lasu wyszczególni się, iakie w nim znajdują się używalności, i do kogo należą, nadto w rejestrze pomiarowym każdéy realności wypisać należy, czyli realność ta nie ma posiadłości iakich odrębnych, atynencyami zwanych, za granicą w terytoryum lasu lub innéy iakiéy

niedokładny uznany będzie, nietylko całkowita należytość zatrzymana zostanie, lecz nadto na przypadek znalezienia wielu błędów, z niedbałości pochodzących, ulegnie Mierniczy karze, a nakoniec popełniając częściej te same błędy, zupełnie od prac

realności położonych, a które tém samém w terytoryum właściwém pomierzone będą.

Aby ieden i tenże sam kawał ziemi, dwa razy pomierzony lub opuszczony nie został, jest i to ieszcze do zachowania, że gdy nowo mierzyć się mająca przestrzeń lub realność, stykać się będzie z pomierzoną już realnością lub przestrzenią, któręj exystuie mappa, w takim razie trzeba naprzód wynaleść granicę, po którą pomiar dawny był uskuteczniomy, takową oznaczyć na gruncie, i do nięj w pomiarze nowym zaregulować się. Gdzie zaś granice te z pomiaru dawnego trudne będą do odkrycia, wypadnie więcę poprowadzić linię prostą, lub taką, iakięj potrzeba wymagać będzie, opartą na pewnych stałych punktach na gruncie i wynalezionych na planie; linie te nietylko oznaczyć na planie dawnym, ale prócz tego znaki popisać, z iaką styka się sekcyą pomiarową, iakie znaki taż linia przy pomiarze nowym ma sobie dane, i t. p.

Stycznosc pomiaru iednego z drugim, czy to nowego ze starym, czyli nowych pomiarów, powinna byc przy granicy stykajacyej sie, opisana,

mierniczych usuniętych i drogą exekucyi do zwrócenia pieniędzy sposobem awansu wybranych, zagnalonym zostanie.

Zaraz po uskuteczeniu wymiaru, powinna być natychmiast sporządzona mappa, nie czekając czasu, gdzie kilka takich mapp zaraz przesłane być mogą. Uchy-

z wyszczególnieniem, z jaką styka się realnością, przez kogo i kiedy mierzoną, toż samo i na planach dawnych umieszczać należy. Nadto przy pomiarze nowym stycznych realności, obowiązkiem jest Jeometry znosić się z Jeometrą pomiarem graniczącym realności trudniącym się, jeżeli to będzie miało miejsce.

Na mappach dawnych, które do użycia excypowane będą, wypadnie naprzód wnieść główniejsze zmiany, w gruntach zasze, mianowicie co do ich używalności; bo co do zmian pomniéjszych, że pola zamieniły się na łąki, i t. p. te opuszczone być mogą. Linie arondacyjne leśne i odpadki oznaczyć; te bowiem w rejestrach pomiarowych osobno wykazane być winny. Granice od stycznych realności sprawdzić, czyli te podług dawnego exystują oznaczenia, lub że zmianie uległy, w ogólności oznaczyć potrzeba granicę pomierzoną części i na planie i na gruncie, aby takowey drugi raz nie mierzyć, i żeby przy składaniu ogółu, użytek z mapp dawnych mógł być zrobiony.

bienia w wymiarze są przy przeniesieniu i ukończeniu figur widoczne, i wtedy jeszcze sprostowane być mogą. Jeżeli więc Mierniczy takowe niepoprawne zostawi, nie go usprawiedliwić nie zdoła. Niema bowiem takiego błędu, o którymby się sam Mierniczy przekonać nie mógł.

Gdzie mappa dawna lubo co do pomiaru dobra i excypowana będzie do użycia, nie da się jednakże, po przekonaniu się, na gruncie ukompletować, dla braku papieru lub poniszczenia takowego, wówczas wypadnie część pomierzoną odkopiiować na papier stósowny i potrzebny wielkości, a potem resztę domierzyć i rejestra dorobić.

Rejestra pomiarowe, do każdej respective mapy osobnie mają być robione; co do szematu zaś, takowy podług wzoru dołączającego się bez żadnej zmiany, ma być zachowany. Postępując więc podług powyższych przepisów, wypadnie w Ekonomii N. w massie dóbr stycznych, i t. p.

Wynagrodzenie za każdy pomiar, respective zrewidowany i poświadczony, skoro niedokładność roboty nie stanie na przeszkodzie, po złożeniu mapy z brullionem i rejestrem w dwóch exemplarzach, ze stósowną likwidacją, zaraz wypłacone będzie. Jeżeli zaś dla pośpiechu, nie mógł Jeometra sporządzić mapy czystej, na-

Art. 23. Zaleca się nakoniec Mierniczym od Rządu ustanowionym, prócz dokładności w wymiarach, dobre obeyście się z każdym, a w szczególności z osobami przy sprawdzaniu granic interessowanemi, łagodne postępowanie z ludźmi do noszenia łańcucha i innych posług przydanemi. Mierniczy winni ich dobrocią do pracy prowadzić, a jeżeli się okażą opieszałemi i zuchwałemi, nie należy dopuszczać się na nich gwałtów, lecz donieść zwierzchności. Za przeciwne przepisowi temuż postępowanie, Miernicy naysurowszý ulegną karze.

ówczas stósowna należność za kopiowanie strącona zostanie; wypłata zaś wstrzymana nie będzie dla tego, że żadne forszusa a conto roboty miejsca mieć nie mogą.

Likwidować będzie Joometra należność za pomiar szczegółowy gruntów, ták po zł. 12 od włoki miary nowo-polskiéy, a po zł. 8 od włoki lasu. Obszerne pastwiska, zasy piaskowe, jeziora, i t. p. do drugiego należec będą wynagrodzenia. Za dorobienie rejestrów pomiarowych do mapp dawnych, od włoki polskiéy zł. 4; a za odkopiowanie z mapp dawnych części iakiéy, do ukompletowania całości przydatnéy,

Nadto JPanowie Miernicy obowiązani są wszelkie przepisy, informacye, i posiłkowe do téy Instrukcye, iakie im wydane będą, z zupełną dokładnością uskutecznić.

Minister Prezydujący:

(podpisano) *J. Węgleński.*

Sekretarz Jeneralny,

(podpisano) *Kruszyński.*

od stopy dziesiętnéy kwadratowéy polskiéy złotych 28.

Kommissoryum to wraz z paszportem podwójnym odbierze Jeometra od Kom. N. i t. p.

w Warszawie dnia 12 Sierpnia 1829 roku.

Z polecenia Ministra Prezydującego,

Radca Stanu, Dyrektor Jeneralny

(podpisano) *Alexander Brocki.*

Sekretarz Jeneralny

(podpisano) *Miniewski.*

Sekretarz Wydziału

(podpisano) *Drozdowski.*

R E I E S T R

w **Ekonomii** :
Województwie
Obwodzie

Sporządzony w **Miesiącu**
Roku 18 . . . przez **Jeometrę przysięgłego**

